

Úradný vestník

Európskej únie

C 209

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 63

22. júna 2020

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2020/C 209/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2020/C 209/02	Vec C-838/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Bordeaux (Francúzsko) 18. novembra 2019 – Boé Aquitaine SELARL/Mercialys SA	2
2020/C 209/03	Vec C-860/19 P: Odvolanie podané 24. novembra 2019: Nathaniel Magnan proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 25. septembra 2019 vo veci T-99/19, Magnan/Komisia	2
2020/C 209/04	Vec C-939/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko) 24. decembra 2019 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH	3
2020/C 209/05	Vec C-54/20 P: Odvolanie podané 30. januára 2020: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 20. novembra 2019 vo veci T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano a i./Komisia	3

SK

2020/C 209/06	Vec C-56/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemecko) 4. februára 2020 – AR/Stadt Pforzheim	4
2020/C 209/07	Vec C-65/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 7. februára 2020 – VI/KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG	4
2020/C 209/08	Vec C-66/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Procura della Repubblica di Trento (Taliansko) 24. januára 2020 – trestné konanie proti XK	5
2020/C 209/09	Vec C-91/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 24. februára 2020 – LW/Spolková republika Nemecko	5
2020/C 209/10	Vec C-96/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) 24. februára 2020 – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri	6
2020/C 209/11	Vec C-100/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 26. februára 2020 – XY/Hauptzollamt B	7
2020/C 209/12	Vec C-102/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 26. februára 2020 – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH	7
2020/C 209/13	Vec C-118/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 3. marca 2020 – JY	8
2020/C 209/14	Vec C-120/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 3. marca 2020 – Koleje Mazowieckie/Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa, teraz Minister Infrastruktury a Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe SA	9
2020/C 209/15	Vec C-121/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Holandsko) 4. marca 2020 – VG/Minister van Buitenlandse Zaken	9
2020/C 209/16	Vec C-127/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Gliwicach (Poľsko) 5. marca 2020 – D. Spółka Akcyjna/W. Zrt	10
2020/C 209/17	Vec C-132/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 10. marca 2020 – BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.	11
2020/C 209/18	Vec C-133/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 11. marca 2020 – European Pallet Association e. V./PHZ BV	12
2020/C 209/19	Vec C-135/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 12. marca 2020 – JS/Câmara Municipal de Gondomar	13
2020/C 209/20	Vec C-137/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalsko) 12. marca 2020 – MV/SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA	14

2020/C 209/21	Vec C-142/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Taliansko) 26. marca 2020 – Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione a i. . . .	14
2020/C 209/22	Vec C-143/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poľsko) 24. marca 2020 – A/O	15
2020/C 209/23	Vec C-151/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 27. marca 2020 – Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG a i.	17
2020/C 209/24	Vec C-154/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika) z 31. marca 2020 – Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství	18
2020/C 209/25	Vec C-161/20: Žaloba podaná 14. apríla 2020 – Európska komisia/Rada Európskej únie	18
2020/C 209/26	Vec C-169/20: Žaloba podaná 23. apríla 2020 – Európska komisia/Portugalská republika	19
2020/C 209/27	Vec C-180/20: Žaloba podaná 24. apríla 2020 – Európska komisia/Rada Európskej únie	20

Všeobecný súd

2020/C 209/28	Vec T-653/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie GIORGIO ARMANI le sac 11 – Skoršie národné slovné a obrazové ochranné známky LESAC a lesac – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámieny – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Riadne používanie skoršej ochrannnej známky – Článok 47 ods. 2 a 3 nariadenia 2017/1001“)	22
2020/C 209/29	Vec T-654/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (le Sac 11) („Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie le Sac 11 – Skoršie národné slovné a obrazové ochranné známky LESAC a lesac – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámieny – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Riadne používanie skoršej ochrannnej známky – Článok 47 ods. 2 a 3 nariadenia 2017/1001“)	22
2020/C 209/30	Vec T-707/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Tilly-Sabco/Rada a Komisia („Poľnohospodárstvo – Vývozná náhrada – Hydinové mäso – Nariadenie (EÚ) 2018/1277 prijaté v nadväznosti na zrušenie vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 689/2013 rozsudkom Súdneho dvora – Právomoc autora aktu – Zneužitie konania – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Mimo zmluvnú zodpovednosť – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Ujma“)	23
2020/C 209/31	Vec T-752/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 26. marca 2020 – Tecnodidattica/EUIPO (tvar podstavcov glóbusu a lampy) („Ochranná známka Európskej únie – Prihláška trojrozmernej ochrannnej známky Európskej únie – Tvar podstavcov glóbusu a lampy – Absolútny dôvod zamietnutia – Označenie tvorené výlučne tvarom výrobku, ktorý je nevyhnutný pre dosiahnutie technického výsledku – Článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia ozdobných alebo fantazijných prvkov, ktoré majú dôležitú alebo zásadnú úlohu“)	24

2020/C 209/32	Vec T-73/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Bergslagens Järnvärk/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Nástroj na štiepanie dreva) („Dizajn Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci nástroj na štiepanie dreva – Skorší vnútroštátny dizajn – Dôvod neplatnosti – Neexistencia osobitného charakteru – Neexistencia odlišného celkového dojmu – Článok 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 6/2002 – Porušenie práva na obranu – Článok 62 nariadenia č. 6/2002“)	24
2020/C 209/33	Vec T-106/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Abarca/EUIPO – Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS) („Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie ABARCA SEGUROS – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie ABANCA – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámény – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	25
2020/C 209/34	Vec T-109/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (TasteSense) („Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie TasteSense – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie MultiSense – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámény – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	26
2020/C 209/35	Vec T-496/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – CV a i./Komisia („Verejná služba – Úradníci – Odmeňovanie – Opravný koeficient – Príspevky na reprezentáciu – Náklady na ubytovanie – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Povinnosť konať s náležitou starostlivosťou – Rovnocennosť kúpnej sily – Rovnosť zaobchádzania“)	26
2020/C 209/36	Vec T-497/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – CZ a i./ESVČ („Verejná služba – Úradníci – Odmeňovanie – Opravný koeficient – Paušálny príspevok na reprezentáciu – Náklady na ubytovanie – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Povinnosť konať s náležitou starostlivosťou – Rovnocennosť kúpnej sily – Rovnosť zaobchádzania“)	27
2020/C 209/37	Vec T-594/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. apríla 2020 – Axactor/EUIPO – Axa (AXACTOR) („Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Spätvzatie námietky – Zastavenie konania“)	27
2020/C 209/38	Vec T-623/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2020 – ArcelorMittal Bremen/Komisia („Žaloba na nečinnosť – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót – Zmena vnútroštátnej tabuľky pridelovania v súvislosti s Nemeckom na obdobie od roku 2013 do roku 2020 – Značné zvýšenie kapacity – Zánik predmetu sporu – Zastavenie konania“)	28
2020/C 209/39	Vec T-146/20 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 4. mája 2020 – Csordas a i./Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Verejná služba – Voľby do miestnej sekcie výboru zamestnancov Komisie pôsobiacej v Luxemburgu – Riadny priebeh – Kontrolná povinnosť inštitúcie – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neexistencia fumus boni iuris“)	29
2020/C 209/40	Vec T-179/20: Žaloba podaná 18. marca 2020 – JP/Komisia	29
2020/C 209/41	Vec T-210/20: Žaloba podaná 20. apríla 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)	30
2020/C 209/42	Vec T-211/20: Žaloba podaná 20. apríla 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)	31
2020/C 209/43	Vec T-219/20: Žaloba podaná 15. apríla 2020 – JK/Komisia	32

2020/C 209/44	Vec T-223/20: Žaloba podaná 23. apríla 2020 – Orion/Komisia	32
2020/C 209/45	Vec T-230/20: Žaloba podaná 27. apríla 2020 – PNB Banka/ECB	33
2020/C 209/46	Vec T-231/20: Žaloba podaná 23. apríla 2020 – Price/Rada	35
2020/C 209/47	Vec T-238/20: Žaloba podaná 1. mája 2020 – Ryanair/Komisia	36
2020/C 209/48	Vec T-239/20: Žaloba podaná 30. apríla 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXXIMLA) . .	37
2020/C 209/49	Vec T-248/20: Žaloba podaná 5. mája 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXYMLA)	38
2020/C 209/50	Vec T-257/20: Žaloba podaná 7. mája 2020 – González Calvet/SRB	39
2020/C 209/51	Vec T-266/20: Žaloba podaná 8. mája 2020 – Global Chartered Controller Institute/EUIPO – CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)	40

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2020/C 209/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 201, 15.6.2020

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 191, 8.6.2020

Ú. v. EÚ C 175, 25.5.2020

Ú. v. EÚ C 162, 11.5.2020

Ú. v. EÚ C 161, 11.5.2020

Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020

Ú. v. EÚ C 129, 20.4.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Bordeaux
(Francúzsko) 18. novembra 2019 – Boé Aquitaine SELARL/Mercialys SA**

(Vec C-838/19)

(2020/C 209/02)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de commerce de Bordeaux

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Boé Aquitaine SELARL*Žalovaná:* Mercialys SA

Uznesením z 19. marca 2020 Súdny dvor (deviata komora) vyhlásil návrh na začatie prejudiciálneho konania za zjavne neprípustný.

Odvolaie podané 24. novembra 2019: Nathaniel Magnan proti uzneseniu Všeobecného súdu (piata komora) z 25. septembra 2019 vo veci T-99/19, Magnan/Komisia

(Vec C-860/19 P)

(2020/C 209/03)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľ: Nathaniel Magnan (v zastúpení: J. Fayolle, avocat)*Ďalší účastník konania:* Európska komisia

Súdny dvor (šiesta komora) uznesením z 26. marca 2020 zamietol odvolanie.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Düsseldorf (Nemecko)
24. decembra 2019 – Flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Vec C-939/19)

(2020/C 209/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

O veci sa rozhodlo rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie (ôsma komora) z 30. apríla 2020.

Odvolanie podané 30. januára 2020: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 20. novembra 2019 vo veci T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano a i./Komisia

(Vec C-54/20 P)

(2020/C 209/05)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: B. Schima, T.S. Bohr, G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Stefano Missir Mamachi di Lusignano, v postavení dediča Livia Missir Mamachi di Lusignano, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, v postavení dediča Livia Missir Mamachi di Lusignano, Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano, v postavení dediča Livia Missir Mamachi di Lusignano, Carlo Amedeo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano

Návrhy odvolateľky

- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd uložil Komisii povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu spôsobenú Marii Letizii Missir a Stefanovi Missirovi úmrtím Alessandra Missira,
- vec sám prejednal a zamietol žalobu v prvom stupni ako neprípustnú,
- uložil Stefanovi Missirovi a Marii Letizii Missir povinnosť nahradiť trovy tohto konania a prvostupňového konania,

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza dva dôvody.

Prvý odvolací dôvod sa delí na dve časti. Prvá časť je založená na nesprávnom právnom posúdení pri výklade pojmu osoby, na ktorú sa „vzťahuje“ služobný poriadok; táto prvá časť smeruje proti bodom 48 až 64 napadnutého rozsudku. V rámci druhej časti odvolateľka subsidiárne uplatňuje nesprávne právne posúdenie v závere, podľa ktorého brat a sestra zosnulého úradníka majú nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na základe služobného poriadku; táto časť smeruje proti bodom 134 a 135 napadnutého rozsudku.

Druhý odvolací dôvod je založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie v rozsahu, v akom bola Komisii uložená povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu spôsobenú bratovi a sestre zosnulého úradníka úmrtím posledného uvedeného; tento druhý odvolací dôvod smeruje proti bodom 154 až 168 a 171, 172 a 181 napadnutého rozsudku.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg
(Nemecko) 4. februára 2020 – AR/Stadt Pforzheim**

(Vec C-56/20)

(2020/C 209/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: AR

Žalovaný: Stadt Pforzheim

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Únie, a najmä smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch⁽¹⁾, ustanoveniam vnútroštátneho práva, podľa ktorých zahraničný vodičský preukaz ES osoby, ktorá v tuzemsku nemá obvyklé bydlisko, musí byť počas procesu rozhodovania o odmietnutí uznania platnosti vodičského preukazu v zmysle článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 bezodkladne predložený rozhodujúcemu vnútroštátnemu orgánu, aby tento orgán na vodičskom preukaze vyznačil neexistenciu vodičského oprávnenia na území tohto štátu; záznam (o zákaze viesť motorové vozidlo na určitom území) sa má v prípade vodičského preukazu ES vykonať spravidla umiestnením červeného, šikmo preškrtnutého „D“ v políčku 13 (napríklad vo forme nálepky)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 403, s. 18.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 7. februára
2020 – VI/KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG**

(Vec C-65/20)

(2020/C 209/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: VI

Žalovaná: KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 v spojení s článkom 1 a článkom 6 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že za (chybný) výrobok sa považuje aj fyzický výtlačok denníka, ktorý obsahoval odborné nesprávne odporúčanie v oblasti zdravia, ktorého dodržanie spôsobuje poškodenie zdravia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 210, 1985, s. 29; Mim. vyd. 15/001, s. 257.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Procura della Repubblica di Trento (Taliansko)
24. januára 2020 – trestné konanie proti XK

(Vec C-66/20)

(2020/C 209/08)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Procura della Repubblica di Trento

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

XK

Ďalší účastník konania

Finanzamt Münster

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 ods. 1 písm. c) bod ii) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach ⁽¹⁾ v časti, v ktorej stanovuje, že za vydávajúci orgán možno považovať aj „akýkoľvek iný príslušný orgán určený vydávajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci plní funkciu vyšetrovacieho orgánu v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom právomoc nariadiť zabezpečenie dôkazov“, pričom ale určuje, že v takom prípade „predtým, ako sa [európsky vyšetrovací príkaz] zašle vykonávajúcemu orgánu, a po preskúmaní, či spĺňa podmienky na vydanie [európskeho vyšetrovacieho príkazu] podľa tejto smernice, a to najmä podmienky stanovené v článku 6 ods. 1, overí ho sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor vo vydávajúcom štáte“, vykladať v tom zmysle, že umožňuje členskému štátu oslobodiť správny orgán od povinnosti dať overiť európsky vyšetrovací príkaz tým, že ho považuje za „justičný orgán v zmysle článku 2 smernice“?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 130, 2014, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko)
24. februára 2020 – LW/Spolková republika Nemecko

(Vec C-91/20)

(2020/C 209/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: LW

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 smernice 2011/95/EÚ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bráni právnemu predpisu členského štátu, v zmysle ktorého sa maloletému nezosobašenému dieťaťu osoby, ktorej bolo priznané postavenie utečenca, prizná postavenie utečenca odvodené od vyššie uvedeného postavenia (tzv. ochrana rodinných príslušníkov utečenca) aj v tom prípade, že toto dieťa prostredníctvom druhého z rodičov získa štátnu príslušnosť inej krajiny, ktorá sa líši od štátu pôvodu utečenca a v ktorej môže požiadať o ochranu?
2. Má sa článok 23 ods. 2 smernice 2011/95/EÚ vykladať v tom zmysle, že obmedzenie, na základe ktorého sa má nárok rodinných príslušníkov na plnenia uvedené v článkoch 24 až 35 tejto smernice priznať len v tom prípade, ak je v súlade s osobným právnym postavením rodinného príslušníka, vylučuje, aby sa maloletému dieťaťu za okolností uvedených v prvej otázke priznalo postavenie utečenca odvodené od práva osoby, ktorej sa priznalo postavenie utečenca?
3. Je pre odpoveď na otázky 1 a 2 relevantné, či je od dieťaťa a jeho rodičov možné a spravodlivé požadovať, aby si založili svoj pobyt v krajine štátneho občianstva dieťaťa a jeho matky, v ktorej môžu využiť právo na ochranu a ktorá sa líši od štátu pôvodu utečenca (otca) alebo postačuje, že celistvosť rodiny na spolkovom území sa môže zaručiť prostredníctvom právnej úpravy pobytu?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko)
24. februára 2020 – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri**

(Vec C-96/20)

(2020/C 209/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ

Odporca: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie článku 9 ods. 2 smernice 2002/98/ES, ktorou sa stanovujú normy kvality a bezpečnosti pre odber, skúšanie, spracovanie, uskladňovanie a distribúciu ľudskej krvi a zložiek krvi⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že keď sa medzi ďalšími minimálnymi kvalifikačnými požiadavkami na prístup k funkcii zodpovednej osoby transfuziologickej stanice uvádza, že dotknutá osoba musí vlastniť doklad o akademickom vzdelaní „v oblasti lekárskeho alebo biologického vied“, absolventom oboch týchto odborov sa priamo priznáva právo na to, aby mohli vykonávať funkciu zodpovednej osoby transfuziologickej stanice?
2. Z týchto dôvodov právo Únie umožňuje alebo bráni, aby vnútroštátne právo vylúčilo možnosť vykonávať uvedenú funkciu zodpovednej osoby transfuziologickej stanice vo vzťahu k absolventom vysokoškolského štúdia v odbore biologické vedy?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/98/ES z 27. januára 2003, ktorou sa stanovujú normy kvality a bezpečnosti pre odber, skúšanie, spracovanie, uskladňovanie a distribúciu ľudskej krvi a zložiek krvi a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES (Ú. v. EÚ L 33, 2003, s. 30; Mim. vyd. 15/007, s. 346).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 26. februára 2020 – XY/Hauptzollamt B**(Vec C-100/20)**

(2020/C 209/11)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobkyňa:* XY*Žalovaný:* Hauptzollamt B**Prejudiciálna otázka**

Má sa podľa práva Únie úročiť nárok na vrátenie neoprávnene stanovenej dane z elektriny, ak základom stanovenia nižšej dane z elektriny bola fakultatívna daňová úľava podľa článku 17 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny ⁽¹⁾ a k stanoveniu príliš vysokej dane došlo výlučne pre chybu pri aplikovaní vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý bol vydaný na prebratie článku 17 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96, na sporný prípad?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 26. februára 2020 – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH**(Vec C-102/20)**

(2020/C 209/12)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobkyňa:* StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH*Žalovaná:* eprimo GmbH*Vedľajšia účastníčka konania:* Interactive Media CCSP GMBH**Prejudiciálne otázky**

1. Je pojem posielanie v zmysle článku 2 druhej vety písm. h) smernice 2002/58/ES ⁽¹⁾ splnený, ak správu nepoše užívateľ elektronickej komunikačnej služby inému užívateľovi prostredníctvom poskytovateľa služby na elektronickú „adresu“ druhého užívateľa, ale v dôsledku otvorenia internetovej stránky e-mailového účtu, ktorá je chránená heslom, ju reklamné servery automatizovaným spôsobom zobrazia na určitých plochách, ktoré sú na to určené, v priečinku doručených e-mailových správ užívateľa vybraného podľa zásady náhodnosti (reklama zobrazovaná v priečinku doručených správ)?

2. Vyžaduje vyvolanie [prevzatie – *neoficiálny preklad*] správy v zmysle článku 2 druhej vety písm. h) smernice 2002/58/ES, aby príjemca po tom, čo sa dozvie o existencii správy, zámerne žiadosťou o prevzatie dal podnet na prenos dát obsiahnutých v správe, ktorý je z programovo-technického hľadiska vopred určený, alebo stačí, ak sa správa zobrazí v priečinku doručených správ e-mailového účtu v dôsledku toho, že užívateľ otvorí internetovú stránku svojho e-mailového účtu, ktorá je chránená heslom?
3. Ide o elektronickú poštu v zmysle článku 13 ods. 1 smernice 2002/58/ES aj vtedy, keď sa správa nepoše individuálnemu príjemcovi, ktorý je konkrétne určený už pred prenosom, ale sa zobrazí v priečinku doručených správ užívateľa vybraného podľa zásady náhodnosti?
4. Ide o používanie elektronickej pošty na účely priamej reklamy v zmysle článku 13 ods. 1 smernice 2002/58/ES len vtedy, keď sa zistí zaťažovanie užívateľa, ktoré prekračuje rámec obťažovania?
5. Ide o individuálnu reklamu, ktorá spĺňa podmienky „vykonávania žiadostí“ v zmysle bodu 26 prvej vety prílohy I smernice 2005/29/ES ⁽¹⁾, len vtedy, keď je zákazník kontaktovaný pomocou média, ktoré sa obvykle používa na individuálnu komunikáciu medzi odosielateľom a príjemcom, alebo stačí, ak – tak ako v prípade reklamy, o ktorú ide v prejednávanej veci – sa vytvorí individuálna súvislosť tým, že reklama sa zobrazí v priečinku doručených správ súkromného e-mailového účtu, a teda v časti, v ktorej zákazník očakáva správy, ktoré sú mu individuálne určené?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (smernica o nekalých obchodných praktikách) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 3. marca 2020 – JY

(Vec C-118/20)

(2020/C 209/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: JY

Dotknutý správny orgán: Wiener Landesregierung

Prejudiciálne otázky

1. Patrí situácia fyzickej osoby, ktorá sa, rovnako ako navrhovateľka v konaní vo veci samej, vzdala svojho občianstva jediného členského štátu Európskej únie a tým aj svojho občianstva Únie, aby v súlade s príslubom udelenia štátneho občianstva iného členského štátu získala štátne občianstvo tohto členského štátu, a ktorej možnosť znovu nadobudnúť občianstvo Únie bola následne odvolaním tohto príslubu odstránená, svojou povahou a dôsledkami pod právo Únie, takže pri odvolaní príslubu o udelení štátneho občianstva sa má dodržiavať právo Únie?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Musia príslušné vnútroštátne správne orgány a prípadne aj vnútroštátne súdy v rámci rozhodnutia o odvolaní príslubu udelenia štátneho občianstva členského štátu konštatovať, či je odvolanie príslubu, ktoré znemožňuje znovunadobudnutie občianstva Únie, s ohľadom na jeho dôsledky na situáciu dotknutej osoby zlučiteľné so zásadou proporcionality z hľadiska práva Únie?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 3. marca 2020 –
Koleje Mazowieckie/Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa, teraz Minister
Infrastruktury a Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe SA**

(Vec C-120/20)

(2020/C 209/14)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Koleje Mazowieckie

Žalovaný: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa, teraz Minister Infrastruktury a Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe SA

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 ⁽¹⁾, a najmä jej články 4 ods. 5 a 30 ods. 1, 3, 5 a 6 vykladať tak, že bránia železničnému podniku, s výnimkou súdneho preskúmania rozhodnutí regulačného orgánu, uplatňovať si nároky na náhradu škody voči členskému štátu z dôvodu nesprávnej implementácie smernice v situácii, v ktorej elementom náhrady by bol neprimerane vysoký poplatok za používanie železničnej infraštruktúry?
2. Bráni záver, že nárok na náhradu na základe práva Spoločenstva z dôvodu nesprávneho uplatnenia práva Európskej únie, a najmä z dôvodu nesprávneho prebratia smernice alebo jej neprebratia do vnútroštátneho právneho poriadku, prislúcha výlučne vtedy, keď cieľom porušeného právneho predpisu je priznanie práv jednotlivcom, porušenie práva je kvalifikované (konkrétne v podobe zjavného a ťažkého prekročenia diskrečnej právomoci členského štátu pri implementácii smernici) a príčinná súvislosť medzi porušením a škodou má charakter bezprostrednej súvislosti, takej právnej úprave členského štátu, ktorá priznáva v takýchto prípadoch nárok na náhradu škody pri splnení menej prísnych podmienok?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, 2001, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Den Haag, zittingsplaats
Amsterdam (Holandsko) 4. marca 2020 – VG/Minister van Buitenlandse Zaken**

(Vec C-121/20)

(2020/C 209/15)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VG

Žalovaný: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciálna otázka

Zmení sa odpoveď na prejudiciálne otázky, ktoré boli Súdnemu dvoru položené vo veciach C-225/19 a C-226/19, pokiaľ nebolo zverejnené alebo nie je známe, ktorá krajina v rámci predchádzajúcich konzultácií podľa článku 22 vízového kódexu ⁽¹⁾ vznesla námietky proti udeleniu víza žiadateľovi?

⁽¹⁾ Nariadenie európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) (Ú. v. EÚ L 243, 2009, s. 1)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy w Gliwicach (Poľsko) 5. marca 2020 – D. Spółka Akcyjna/W. Zrt

(Vec C-127/20)

(2020/C 209/16)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: D. Spółka Akcyjna

Žalovaná: W. Zrt

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 5 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ⁽¹⁾, vykladať tak, že letecký dopravca, ktorého lietadlo sa zrazilo s vtákom, je povinný v rámci primeraných opatrení, ktoré musí prijať, zohľadniť pri plánovaní letov v systéme rotácie časovú rezervu, ktorá je dostatočná na vykonanie požadovanej kontroly bezpečnosti?

a v prípade zápornej odpovede:

Má sa článok 5 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, vykladať tak, že letecký dopravca, ktorého lietadlo sa zrazilo s vtákom, je povinný v rámci primeraných opatrení, ktoré musí prijať, stanoviť plán služby alebo obsadenie posádky lietadla tak, aby členovia tejto posádky boli k dispozícii na vykonávanie letovej služby okamžite po vykonaní požadovanej kontroly bezpečnosti, nezávisle od obmedzení času letu a služieb a od požiadaviek na odpočinok stanovených v prílohe III nariadenia Komisie (EÚ) č. 965/2012 z 5. októbra 2012, ktorým sa ustanovujú technické požiadavky a administratívne postupy týkajúce sa leteckej prevádzky ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 296, 2012, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 10. marca 2020 – BM, DM, EN/Getin Noble Bank S.A.

(Vec C-132/20)

(2020/C 209/17)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: BM, DM, EN

Žalovaná: Getin Noble Bank S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 2, článok 4 ods. 3, článok 6 ods. 1 a 3 a článok 19 ods. 1 druhý pododsek Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „ZEÚ“) v spojení s článkom 47 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ, ako aj článok 38 Charty a článok 7 ods. 1 a 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že za nezávislý a nestranný súd, ktorý má potrebnú kvalifikáciu v zmysle práva Európskej únie, sa považuje aj orgán, v ktorom zasadá osoba, ktorá bola prvýkrát vymenovaná do funkcie sudcu alebo neskôr pridelená na súd vyššieho stupňa politickým orgánom výkonnej moci v totalitnom, nedemokratickom a komunistickom systéme vlády („Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej“ – „Štátna rada Poľskej ľudovej republiky“) na základe návrhu ministra spravodlivosti tohto štátu, najmä vzhľadom na 1. netransparentnosť kritérií menovania, 2. možnosť kedykoľvek odvolať sudcu, 3. neúčast sudcovskej samosprávy na výberovom konaní, a 4. neexistenciu príslušných orgánov verejnej moci vytvorených v demokratických voľbách, čo by mohlo naštrbiť dôveru, akú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať?
2. Je pre zodpovedanie otázky uvedenej v bode 1 relevantná skutočnosť, že k neskoršiemu prideleniu sudcu (na súdy vyššieho stupňa) mohlo dôjsť v dôsledku uznania zodpovedajúcej doby výkonu práce (praxe) a na základe hodnotenia výkonu práce na pracovnom mieste, na ktoré bola táto osoba pridelená minimálne prvýkrát politickými orgánmi uvedenými v bode 1 a na základe postupu opísaného v tomto bode, čo by mohlo naštrbiť dôveru, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať?
3. Je pre zodpovedanie otázky uvedenej v bode 1 relevantná skutočnosť, že neskoršie pridelenie sudcu (na súdy vyššieho stupňa s výnimkou Najvyššieho súdu) nebolo podmienené zložením sudcovskej prisahy rešpektovať hodnoty demokratickej spoločnosti a že osoba prvýkrát vymenovaná do funkcie sudcu skladala svoj sľub prisahajúc vernosť politickému systému komunistickej krajiny, čo by mohlo naštrbiť dôveru, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať?
4. Majú sa článok 2, článok 4 ods. 3, článok 6 ods. 1 a 3 a článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 ods. 1 a 2 Charty a s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ, ako aj článok 38 Charty a článok 7 ods. 1 a 2 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že za nezávislý a nestranný súd, ktorý má potrebnú kvalifikáciu v zmysle práva Európskej únie, sa považuje aj orgán, v ktorom zasadá osoba, ktorá bola prvýkrát vymenovaná do funkcie sudcu alebo neskôr pridelená na súd vyššieho stupňa pri závažnom porušení ústavných predpisov členského štátu Európskej únie, a to vzhľadom na protiústavné obsadenie orgánu (Krajowa Rada Sądownictwa) vyberajúceho túto osobu ako kandidáta následne vymenovaného do funkcie sudcu, čo bolo potvrdené ústavným súdom členského štátu EÚ, a čo by mohlo v konečnom dôsledku naštrbiť dôveru, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať?

5. Majú sa článok 2, článok 4 ods. 3, článok 6 ods. 1 a 3 a článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 ods. 1 a 2 Charty a s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ, ako aj článok 38 Charty a článok 7 ods. 1 a 2 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že za nezávislý a nestranný súd, ktorý má potrebnú kvalifikáciu v zmysle práva Európskej únie, sa považuje aj orgán, v ktorom zasadá osoba, ktorá bola prvýkrát vymenovaná do funkcie sudcu alebo neskôr pridelená na súd vyššieho stupňa, a ktorá bola vybraná ako kandidát na túto funkciu v konaní pred orgánom hodnotiacim kandidátov (Krajowa Rada Sądownictwa), ak toto konanie nespĺňa kritéria verejnosti a transparentnosti pravidiel pre výber kandidátov, čo by mohlo v konečnom dôsledku naštříbiť dôveru, ktorú musia súdy v demokratickej spoločnosti vzbudzovať?
6. Majú sa články 19 ods. 1 druhý pododsek, článok 2, článok 4 ods. 3 a článok 6 ods. 3 ZEÚ v spojení s článkom 47 ods. 1 a 2 Charty a s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ, ako aj článok 38 Charty a článok 7 ods. 1 a 2 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu Európskej únie na poslednom stupni (Najvyšší súd) s cieľom zabezpečiť účinnú súdnu ochranu ako prostriedku na zabránenie trvalému používaniu nekalých podmienok v zmluvách, ktoré uzatvorili predajcovia alebo dodávatelia so spotrebiteľmi, musí v každom štádiu konania z úradnej moci posúdiť, či:
- a) spĺňa kritériá nezávislého a nestranného súdu s potrebnou kvalifikáciou v zmysle práva Európskej únie, uvedeného v bodoch 1 a 4, bez ohľadu na vplyv posúdenia kritérií uvedených v týchto bodoch na obsah rozhodnutia, pokiaľ ide o konštatovanie nekalej povahy zmluvnej podmienky, a či navyše
- b) je konanie pred súdom uvedené v bodoch 1 a 4, platné?
7. Majú sa článok 2, článok 6 ods. 1 a 3 a článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 47 ods. 1 a 2 Charty a s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ, ako aj s článkom 38 Charty a článok 7 ods. 1 a 2 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že ústavné predpisy členského štátu Európskej únie týkajúce sa organizácie súdov alebo menovania sudcov, ktoré znemožňujú preskúmanie účinnosti vymenovania sudcu, môžu brániť konštatovaniu nedostatku nezávislosti súdu alebo sudcu, ktorý v ňom zasadá, v dôsledku skutočností uvedených v bodoch 1 až 5, v súlade s právom Európskej únie?

(¹) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)
11. marca 2020 – European Pallet Association e. V./PHZ BV**

(Vec C-133/20)

(2020/C 209/18)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: European Pallet Association e. V.

Žalobca: PHZ BV

Prejudiciálne otázky

1. a) Je na to, aby bolo možné úspešne sa dovolávať článku 13 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 (¹), potrebné, aby ďalší predaj dotknutých výrobkov označených ochrannou známkou zasahoval alebo mohol zasahovať do jednej alebo viacerých z funkcií ochrannej známky [funkcia označenia pôvodu a funkcia záruky kvality, ako aj komunikačná, investičná a reklamná funkcia]?

- b) V prípade kladnej odpovede na otázku 1 písm. a) ide o požiadavku, ktorá platí popri požiadavke týkajúcej sa existencie „oprávnených dôvodov“?
- c) Je na to, aby bolo možné úspešne sa dovolávať článku 13 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, postačujúce, aby došlo k zásahu do jednej alebo viacerých z funkcií ochrannej známky uvedených v otázke 1 písm. a)?
2. a) Možno všeobecne povedať, že majiteľ ochrannej známky môže na základe článku 13 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 zabrániť ďalšiemu predaju tovarov pod jeho ochrannou známkou, ak tieto tovary opravili iné osoby než majiteľ ochrannej známky alebo osoby, ktorým dal na to oprávnenie?
- b) Pokiaľ je odpoveď na otázku 2 písm. a) záporná, závisí existencia „oprávnených dôvodov“ v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 v prípade tovarov, ktoré boli uvedené na trh majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom, po tom, čo ich opravila tretia osoba, od povahy tovarov alebo od povahy vykonanej opravy... alebo od iných okolností, ako sú v prejednávacom prípade... osobitné uvedené okolnosti?
3. a) Je vylúčené, aby majiteľ ochrannej známky v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 zabránil ďalšiemu predaju tovarov, ktoré opravili tretie osoby, ak sa ochranná známka používa spôsobom, ktorý nemôže vyvolať dojem, že medzi majiteľom ochrannej známky (alebo subjektmi, ktorým udelil licenciu) a osobou, ktorá tieto tovary ďalej šíri, existuje hospodárske prepojenie, napr. keď je v dôsledku odstránenia ochrannej známky a/alebo doplňujúceho označenia tovarov nálepkami po oprave zrejmé, že oprava nebola vykonaná majiteľom ochrannej známky alebo jedným zo subjektov, ktorým udelil licenciu, alebo s ich súhlasom?
- b) Je pritom dôležitá odpoveď na otázku, či sa ochranná známka dá jednoduchým spôsobom odstrániť bez obmedzenia technickej spôsobilosti alebo praktickej použiteľnosti tovarov?
4. Je pre zodpovedanie vyššie uvedených otázok relevantné, či ide o kolektívnu známku v zmysle nariadenia č. 207/2009, a ak áno, v akom smere?

(¹) Nariadenie Rady (EÚ) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (kodifikované znenie) (Ú. v. ES L 078, 24.3.2009, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalsko) 12. marca 2020 – JS/Câmara Municipal de Gondomar**

(Vec C-135/20)

(2020/C 209/19)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: JS

Odporca: Câmara Municipal de Gondomar

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Európskej únie, konkrétne doložka 5 rámcovej dohody, ktorá tvorí prílohu smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (¹), vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v každom prípade zakazuje premenu pracovných zmlúv na dobu určitú uzatvorených verejnými subjektmi na pracovné zmluvy na dobu neurčitú?

2. Má sa smernica 1999/70/ES vykladať v tom zmysle, že ukladá premenu zmlúv ako jediný spôsob zamedzenia nezákonnému konaniu vyplývajúcejmu z využívania opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv na dobu určitú?

(¹) Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalsko) 12. marca 2020 – MV/SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

(Vec C-137/20)

(2020/C 209/20)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MV

Žalovaná: SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

Prejudiciálna otázka

Má byť okolnosť, ktorá nastala 6. júna 2016, kedy bol zrušený let z dôvodu nepriaznivých meteorologických podmienok na cieľovom letisku, konkrétne preto, že v plánovanom čase odletu neboli splnené minimálne limity horizontálnej viditeľnosti na prístávacej dráhe uvedeného letiska, ako ani minimálne limity vertikálnej viditeľnosti, čím nebola zaručená bezpečnosť v cieľovom letisku vo vzťahu k dotknutému lietadlu, ktorú si vyžadoval prístávací manéver, a dokonca existovala predpoveď zhoršenia meteorologických podmienok v najbližšom čase, kvalifikovaná ako „mimoriadna okolnosť“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/2004 (¹), ktorá leteckého dopravcu oslobodzuje od povinnosti platiť náhradu?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Taliansko) 26. marca 2020 – Analisi G. Caracciolo srl/Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione a i.

(Vec C-142/20)

(2020/C 209/21)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Analisi G. Caracciolo srl

Odporcovia v odvolacom konaní: Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Prejudiciálne otázky

1. Bráni nariadenie ES č. 765/2008⁽¹⁾ vnútroštátnej právnej úprave (akou je článok 40 zákona č. 88/2009), ak sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby akreditáciu mohli vykonávať aj organizácie, ktoré nemajú sídlo v jednej z krajín Európskej Únie – a teda bez obrátenia sa na jediný akreditačný orgán –, ak tieto organizácie v každom prípade zabezpečia dodržiavanie noriem UNI CEI EN ISO/IEC 17025 a UNI CEI EN ISO/IEC 17011 a preukážu – i prostredníctvom dohôd o vzájomnom uznávaní – splnenie odbornosti v podstate „porovnateľnej“ s odbornosťou jediného orgánu podľa nariadenia (ES) č. 765/2008?
2. Porušuje nariadenie (ES) č. 765/2008, ak zavádza v podstate režim monopolu na akreditáciu na národnej úrovni prostredníctvom systému „jediného orgánu“ – v súvislosti s článkom 56 ZFEÚ a článkami 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, ako aj s článkom 102 ZFEÚ – zásady primárneho práva Európskej únie, a najmä zásady slobodného poskytovania služieb a zákazu diskriminácie, zákazu rozdielného zaobchádzania, ako aj pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré zakazujú monopolné postavenie?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 2008, s. 30).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poľsko) 24. marca 2020 – A/O

(Vec C-143/20)

(2020/C 209/22)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: A

Žalovaný: O

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 185 ods. 3 písm. i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia⁽¹⁾ a článok 36 ods. 1 v spojení s prílohou III [časťou] A bodom 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že v prípade zmlúv o životnom poistení spojených s investičným fondom (kapitálové životné poistenie), ktorého podkladové aktíva sú deriváty (alebo štruktúrované finančné nástroje, ktorých súčasťou sú deriváty), je poisťovateľ alebo poisťník (ktorý ponúka takéto poistenie, distribuuje poisťný produkt, „predáva“ poistenie) povinný poistenému spotrebiteľovi poskytnúť informácie o povahe, špecifikácii typu a vlastnostiach (anglicky: indication of the nature, nemecky Angabe der Art, francúzsky indications sur la nature) podkladového aktíva (derivátu alebo štruktúrovaného finančného nástroja, ktorého súčasťou je derivát) alebo stačí, ak poskytne len informácie o druhu príslušných podkladových (základných) aktív bez poskytnutia informácií o vlastnostiach tohto nástroja?

2. V prípade odpovede na prvú otázku v tom zmysle, že poisťovateľ alebo poisťník (ktorý ponúka takéto poistenie, distribuuje poisťný produkt, „predáva“ poistenie súvisiace s investičným fondom – kapitálové životné poistenie) je povinný poskytnúť spotrebiteľovi informácie o povahe, špecifikácii typu a vlastnostiach podkladového nástroja (derivátu alebo štruktúrovaného finančného nástroja, ktorého súčasťou je derivát), majú sa článok 185 ods. 3 písm. i) smernice 2009/138/ES a článok 36 ods. 1 v spojení s prílohou III [časťou] A bodom 12 smernice 2002/83/ES vykladať v tom zmysle, že informácia poskytnutá poistenému spotrebiteľovi o povahe, špecifikácii typu a vlastnostiach podkladového nástroja (derivátu alebo štruktúrovaného finančného nástroja, ktorého súčasťou je derivát) musí obsahovať rovnaké informácie, aké vyžaduje článok 19 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS⁽³⁾ a článok 24 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ⁽⁴⁾ (ďalej len „smernica 2014/65/EÚ“), teda úplné informácie o derivátoch a navrhovaných investičných stratégiách, ktoré majú zahŕňať príslušné poučenie a upozornenia v súvislosti s rizikami spojenými s investíciami do týchto nástrojov alebo týkajúcimi sa špecifických investičných stratégií, vrátane informácií o metodike oceňovania podkladového aktíva používanej poisťovateľom alebo kalkulačným agentom počas trvania poisťnej ochrany, informácie týkajúce sa rizika spojeného s derivátom a jeho emitentom, vrátane informácií o zmene hodnoty derivátu v čase, jednotlivých faktoroch ovplyvňujúcich tieto zmeny a miere ich vplyvu na hodnotu?
3. Má sa článok 185 ods. 4 smernice 2009/138/ES vykladať v tom zmysle, že v prípade zmlúv o životnom poistení pre prípad dožitia s investičným fondom (kapitálové životné poistenie), v ktorých je podkladovým aktívom derivát (alebo štruktúrovaný finančný nástroj, ktorého súčasťou je derivát) je poisťovateľ alebo poisťník (ktorý ponúka takéto poistenie, distribuuje poisťný produkt, „predáva“ poistenie) povinný poskytnúť poistenému spotrebiteľovi rovnaké informácie, ako vyžaduje článok 19 ods. 3 smernice 2004/39/ES a článok 24 ods. 4 smernica 2014/65/EÚ, teda úplné informácie o derivátoch a navrhovaných investičných stratégiách, ktoré majú zahŕňať príslušné poučenie a upozornenia v súvislosti s rizikami spojenými s investíciami do týchto nástrojov alebo týkajúcimi sa špecifických investičných stratégií, vrátane informácií o metodike oceňovania podkladového aktíva používanej poisťovateľom alebo kalkulačným agentom počas trvania poisťnej ochrany, informácie týkajúce sa rizika spojeného s derivátom a jeho emitentom, vrátane informácií o zmene hodnoty derivátu v čase, jednotlivých faktoroch ovplyvňujúcich tieto zmeny a miere ich vplyvu na hodnotu?
4. V prípade kladnej odpovede na druhú alebo tretiu otázku (alebo na obe tieto otázky) predstavuje skutočnosť, že poisťovateľ alebo poisťník ponúkajúci životné poistenie súvisiace s investičným fondom (kapitálové životné poistenie) neposkytne poistenému spotrebiteľovi vyžadované informácie (uvedené v druhej a tretej otázke) pri ponúknutí poistenia spotrebiteľovi nekalú obchodnú prax v zmysle článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁽⁵⁾ alebo neposkytnutie vyžadovaných informácií predstavuje klamlivú obchodnú prax v zmysle článku 7 tejto smernice?
5. V prípade zápornej odpovede na druhú a tretiu otázku, predstavuje skutočnosť, že poisťovateľ alebo poisťník, ktorý ponúka takéto poistenie, distribuuje poisťný produkt, „predáva“ životné poistenie spojené s investičným fondom (kapitálové životné poistenie) neposkytol spotrebiteľovi jasné informácie o tom, že prostriedky investičného fondu (kapitálového poisťného fondu) sú investované do derivátov (alebo štruktúrovaných finančných nástrojov, ktorých súčasťou sú deriváty) nekalú obchodnú prax v zmysle článku 5 smernice o nekalých obchodných praktikách alebo neposkytnutie vyžadovaných informácií predstavuje klamlivú obchodnú prax v zmysle článku 7 tejto smernice?

6. V prípade zápornej odpovede na druhú a tretiu otázku, predstavuje skutočnosť, že poisťovateľ alebo poisťník, ktorý ponúka životné poistenie spojené s investičným fondom (kapitálové životné poistenie) neposkytol spotrebiteľovi informácie o podrobných vlastnostiach nástroja, do ktorého sú investované prostriedky investičného fondu (kapitálového poistného fondu) vrátane informácií o pravidlách fungovania takéhoto nástroja, ak ide o derivát (alebo o štruktúrovaných finančných nástroj, ktorého súčasťou je derivát), nekalú obchodnú praktiku v zmysle článku 5 smernice o nekalých obchodných praktikách alebo ide o klamlivú obchodnú praktiku v zmysle článku 7 tejto smernice?

(¹) Ú. v. EÚ L 335, 2009, s. 1.

(²) Ú. v. ES L 345, 2002, s. 1; Mim. vyd. 06/006, s. 3.

(³) Ú. v. EÚ L 145, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263.

(⁴) Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 349.

(⁵) Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 27. marca 2020 – Bundeswettbewerbsbehörde/Nordzucker AG a i.

(Vec C-151/20)

(2020/C 209/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku: Bundeswettbewerbsbehörde

Odporkyne v konaní o opravnom prostriedku: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa tretie kritérium stanovené judikatúrou Súdneho dvora v oblasti práva hospodárskej súťaže na účely uplatnenia zásady *ne bis in idem*, teda kritérium, podľa ktorého musí byť dotknutý rovnaký chránený právny záujem, uplatniť aj v prípade, že orgány hospodárskej súťaže dvoch členských štátov majú na ten istý skutkový stav a vo vzťahu k tým istým osobám uplatniť popri vnútroštátnych právnych predpisoch aj tie isté predpisy práva Únie (v tomto prípade článok 101 ZFEÚ)?

V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

2. Ide v takom prípade súbežného uplatnenia predpisov Únie a vnútroštátnych predpisov v oblasti hospodárskej súťaže o rovnaký chránený právny záujem?
3. Je okrem toho pre uplatnenie zásady *ne bis in idem* relevantné, či v rozhodnutí orgánu hospodárskej súťaže členského štátu o uložení pokuty, ktoré bolo prijaté ako prvé, boli zo skutkového hľadiska zohľadnené účinky porušenia pravidiel hospodárskej súťaže na ten ďalší členský štát, ktorého orgán hospodárskej súťaže rozhodol v konaní vo veci práva hospodárskej súťaže vedenom týmto orgánom až po prijatí uvedeného rozhodnutia?
4. Riadi sa aj konanie, v ktorom z dôvodu účasti jedného účastníka na vnútroštátnom programe zhovievavosti možno len konštatovať, že sa dopustil porušenia práva hospodárskej súťaže, zásadou *ne bis in idem*, alebo môže k takému samotnému konštatovaniu porušenia dôjsť nezávisle od výsledku predchádzajúceho konania o uložení pokuty (v inom členskom štáte)?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud (Česká republika)
z 31. marca 2020 – Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství**

(Vec C-154/20)

(2020/C 209/24)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kemwater ProChemie s. r. o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade so smernicou 2006/112/ES, ⁽¹⁾ pokiaľ je uplatnenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na vstupe podmienené splnením povinnosti zdaniteľnej osoby preukázať, že zdaniteľné plnenie, ktoré prijala, jej poskytla iná konkrétna zdaniteľná osoba?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku a ak zdaniteľná osoba uvedenú dôkaznú povinnosť nesplní, možno odoprieť právo na odpočítanie dane na vstupe bez toho, aby sa preukázalo, že táto zdaniteľná osoba vedela alebo mohla vedieť, že nadobudnutím tovaru alebo služieb sa zúčastňuje na daňovom podvode?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Žaloba podaná 14. apríla 2020 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-161/20)

(2020/C 209/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kalèda, W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozhodnutie Rady ⁽¹⁾ obsiahnuté v akte Výboru stálych predstaviteľov (Coreper) z 5. februára 2020, ktorým bolo schválené oznámenie Medzinárodnej námornej organizácie (IMO) v oblasti zavedenia usmernení týkajúcich sa životného cyklu na odhad emisií skleníkových plynov (well-to-tank) z udržateľných alternatívnych palív, s cieľom jeho postúpenia IMO predsedníctvom Rady v mene členských štátov a Komisie,
- zachoval účinky tohto rozhodnutia a
- uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žaloba o neplatnosť podaná Komisiou o zrušenie rozhodnutia Rady obsiahnutého v akte Výboru stálych predstaviteľov (Coreper) z 5. februára 2020, ktorým bolo schválené oznámenie Medzinárodnej námornej organizácie (IMO) v oblasti zavedenia usmernení týkajúcich sa životného cyklu na odhad emisií skleníkových plynov (well-to-tank) z udržateľných alternatívnych palív (oznámenie skleníkových plynov), s cieľom jeho postúpenia IMO predsedníctvom Rady v mene členských štátov a Komisie.

Komisia uvádza na podporu svojej žaloby dva žalobné dôvody.

Komisia sa v prvom rade domnieva, že rozhodnutie Rady porušuje výlučnú právomoc podľa článku 3 ods. 2 ZFEÚ. Únia má totiž výlučnú právomoc v oblasti týkajúcej sa ohlásenia emisií skleníkových plynov v zmysle článku 3 ods. 2 ZFEÚ, pretože táto oblasť je z veľkej časti pokrytá spoločnými pravidlami uplatniteľnými na situácie v rámci EÚ v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora.

Komisia sa v druhom rade domnieva, že rozhodnutie Rady porušuje jej inštitucionálne výsady podľa článku 14 ods. 1 ZEÚ, pretože len Komisia je oprávnená konať v mene Únie a zabezpečovať vonkajšie zastupovanie Únie.

(¹) Dokument Rady ST 6287/20 z 24. februára 2020.

Žaloba podaná 23. apríla 2020 – Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-169/20)

(2020/C 209/26)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. França a C. Perrin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Portugalská republika tým, že v rámci výpočtu registračnej dane nezapočítala zníženie hodnoty environmentálnej zložky do výpočtu hodnoty uplatniteľnej na ojazdené vozidlá dovezené na územie Portugalskej republiky, ktoré boli nadobudnuté v iných členských štátoch, porušila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 110 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
- zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetná portugalská právna úprava stanovuje diskrimináciu pri zdanení dovezených vozidiel v porovnaní so zdanením podobných vnútroštátnych vozidiel. Uplatniteľné podmienky a spôsob výpočtu vedú k tomu, že daň z dovezených vozidiel je skoro vždy vyššia.

Táto situácia je o to znepokojujúcejšia, že je v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora: portugalská právna úprava týkajúca sa výpočtu dane uplatniteľnej na ojazdené vozidlá nadobudnuté v iných členských štátoch už bola predmetom konaní vo veci nesplnenia povinností a viacerých rozsudkov Súdneho dvora.

Portugalská právna úprava nezaručuje, že vozidlá dovezené z iných členských štátov budú zdanené sumou, ktorá neprekročí daň uplatňovanú na podobné vnútroštátne ojazdené vozidlá. Možno to vysvetliť skutočnosťou, že v dôsledku zmeny právnej úpravy v roku 2016 sa už nezapočítava zníženie hodnoty environmentálnej zložky použitej na výpočet hodnoty ojazdeného vozidla.

Z toho vyplýva, že tabuľka zníženia hodnoty prijatá na základe vnútroštátnej právnej úpravy nevedie k porovnateľnej skutočnej hodnote dovezeného ojazdeného vozidla. V dôsledku toho suma zaplatená za registráciu dovezeného ojazdeného vozidla je vyššia ako suma vzťahujúca sa na podobné ojazdené vozidlo registrované v Portugalsku, čo predstavuje porušenie článku 110 ZFEÚ a judikatúry Súdneho dvora.

Žaloba podaná 24. apríla 2020 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-180/20)

(2020/C 209/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Kellerbauer, T. Ramopoulos, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/245 ⁽¹⁾ zo 17. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania uvedenej dohody s výnimkou jej hlavy II (ďalej len „rozhodnutie Rady 2020/245“) a rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/246 ⁽²⁾ zo 17. februára 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať v Rade pre partnerstvo zriadenej Dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve medzi Európskou úniou a Európskym spoločenstvom pre atómovú energiu a ich členskými štátmi na jednej strane a Arménskou republikou na strane druhej, pokiaľ ide o prijatie rokovacieho poriadku Rady pre partnerstvo a rokovacích poriadkov Výboru pre partnerstvo, podvýborov a iných orgánov zriadených Radou pre partnerstvo a o stanovenie zoznamu podvýborov, na účely vykonávania hlavy II uvedenej dohody (ďalej len „rozhodnutie Rady 2020/246“),
- uložiť Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že i) vylúčiť hlavu II dohody o komplexnom a posilnenom partnerstve z pôsobnosti rozhodnutia Rady 2020/245, (ii) prijať samostatné rozhodnutie Rady 2020/246, pokiaľ ide výlučne o hlavu II dohody o komplexnom a posilnenom partnerstve, ktoré má za hmotnoprávny základ článok 37 ZEÚ a (iii) doplniť druhý pododsek článku 218 ods. 8 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Rada sa uznáša jednomyselne, keď sa dohoda vzťahuje na oblasť, v ktorej sa na prijatie aktu vyžaduje jednomyselnosť, porušuje Zmluvu, ako ju vykladá judikatúra Súdneho dvora.

Tento žalobný dôvod je založený na nasledujúcich tvrdeniach.

Po prvé, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, hmotnoprávny základ rozhodnutia Rady založeného na článku 218 ods. 9 ZFEÚ, pokiaľ ide o pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného dohodou, musí byť určený v súlade s ťažiskom dohody ako celku. Dohoda o komplexnom a posilnenom partnerstve sa týka najmä obchodu a spolupráce na rozvoji, ako aj obchodu v oblasti dopravných služieb, zatiaľ čo väzby medzi dohodou o komplexnom a posilnenom partnerstve a SZBP nie sú dosť významné na to, aby odôvodňovali hmotnoprávny základ podľa SZBP, pokiaľ ide o dohodu ako celok. Rada teda nesprávne zahrnula článok 37 ZEÚ do právneho základu rozhodnutia 2020/246 a toto rozhodnutie bolo teda nesprávne prijaté podľa pravidiel hlasovania vyžadujúceho jednomyselnosť.

Po druhé inštitúcie Únie nemôžu umelo rozdeliť jeden akt na viacero častí, pričom vytvoria časti s rozdielnymi ťažiskami, pretože inak by boli oprávnené obísť požiadavku stanovenú v článku 31 ZEÚ, podľa ktorej každá inštitúcia koná v medziach právomocí, ktoré sú jej zverené Zmluvami a v súlade s postupmi, podmienkami a cieľmi v nich ustanovenými. Keď Rada určí pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného dohodou podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ, pokiaľ ide o pravidlá upravujúce fungovanie tohto orgánu v oblasti všetkých ustanovení dohody, rozdelenie rozhodnutia Rady na dve rozhodnutia nemožno odôvodniť. Keďže dohoda o komplexnom a posilnenom partnerstve nerozlišuje medzi procesnými pravidlami, ktoré sa uplatňujú, keď dotknuté orgány konajú podľa hlavy II alebo iných hláv dohody o komplexnom a posilnenom partnerstve, Rada pochybila, keď prijala dve samostatné rozhodnutia, z ktorých sa len jedno týka hlavy II dohody o komplexnom a posilnenom partnerstve.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 52, 2020, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 52, 2020, s. 5.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Vec T-653/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie GIORGIO ARMANI le sac 11 – Skoršie národné slovné a obrazové ochranné známky LESAC a lesac – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Riadne používanie skoršej ochrannnej známky – Článok 47 ods. 2 a 3 nariadenia 2017/1001“)

(2020/C 209/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Giorgio Armani SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: S. Martínez-Almeida a Alejos-Pita, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. augusta 2018 (vec R 2462/2017-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi pánom Asunciónom a spoločnosťou Giorgio Armani

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Giorgio Armani SpA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. marca 2020 – Armani/EUIPO – Asunción (le Sac 11)

(Vec T-654/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie le Sac 11 – Skoršie národné slovné a obrazové ochranné známky LESAC a lesac – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001 – Riadne používanie skoršej ochrannnej známky – Článok 47 ods. 2 a 3 nariadenia 2017/1001“)

(2020/C 209/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Giorgio Armani SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: S. Martínez-Almeida a Alejos-Pita, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. augusta 2018 (vec R 2462/2017-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi pánom Asunciónom a spoločnosťou Giorgio Armani

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Giorgio Armani SpA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Tilly-Sabco/Rada a Komisia

(Vec T-707/18) (¹)

(„Poľnohospodárstvo – Vývozné náhrady – Hydinové mäso – Nariadenie (EÚ) 2018/1277 prijaté v nadväznosti na zrušenie vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 689/2013 rozsudkom Súdneho dvora – Právomoc autora aktu – Zneužitie konania – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Mimozmluvná zodpovednosť – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Ujma“)

(2020/C 209/30)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francúzsko) (v zastúpení: R. Milchior a S. Charbonnel, advokáti)

Žalované: Rada Európskej únie (v zastúpení: D. Komilaki a M. Alver, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: A. Lewis a B. Hofstötter, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ, na zrušenie nariadenia Rady (EÚ) 2018/1277 z 18. septembra 2018, ktorým sa stanovujú vývozné náhrady za hydinové mäso (Ú. v. EÚ L 239, 2018, s. 1), a ďalej návrh podaný na základe článku 268 ZFEÚ na priznanie náhrady škody, ktorá žalobkyni údajne vznikla v dôsledku skutočnosti, že uvedené vývozné náhrady za obdobie od 19. júla do 31. decembra 2013 boli stanovené v nulovej výške

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Tilly-Sabco je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 54, 11.2.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 26. marca 2020 – Tecnodidattica/EUIPO (tvar podstavcov glóbusu a lampy)(Vec T-752/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška trojrozmernej ochrannnej známky Európskej únie – Tvar podstavcov glóbusu a lampy – Absolútny dôvod zamietnutia – Označenie tvorené výlučne tvarom výrobku, ktorý je nevyhnutný pre dosiahnutie technického výsledku – Článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. e) bod ii) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Neexistencia ozdobných alebo fantazijných prvkov, ktoré majú dôležitú alebo zásadnú úlohu“)

(2020/C 209/31)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Taliansko) (v zastúpení: S. Corona a F. Corona, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 9. októbra 2018 (vec R 76/2017-2) týkajúcej sa prihlášky trojrozmerného označenia tvoreného tvarom podstavcov glóbusu a lampy ako ochrannnej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Tecnodidattica SpA je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Bergslagernas Järnvaru/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Nástroj na štiepanie dreva)(Vec T-73/19) ⁽¹⁾

(„Dizajn Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci nástroj na štiepanie dreva – Skorší vnútroštátny dizajn – Dôvod neplatnosti – Neexistencia osobitého charakteru – Neexistencia odlišného celkového dojmu – Článok 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 6/2002 – Porušenie práva na obranu – Článok 62 nariadenia č. 6/2002“)

(2020/C 209/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bergslagernas Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Švédsko) (v zastúpení: S. Kirschstein-Freund a B. Breiting, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 23. novembra 2018 (vec R 1455/2018-3), týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen a Bergslagernas Järnvaru

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Bergslagernas Järnvaruaktiebolag je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 122, 1.4.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Abarca/EUIPO – Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Vec T-106/19) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietskové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ABARCA SEGUROS – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie ABANCA – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2020/C 209/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Abarca – Companhia de Seguros SA (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: J. Pimenta a Á. Pinho, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: G. Schneider, J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Španielsko) (v zastúpení: M. Aznar Alonso, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22. novembra 2018 (vec R 1370/2018-2), týkajúcej sa námietkového konania medzi Abanca Corporación Bancaria a Abarca – Companhia de Seguros

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Abarca – Companhia de Seguros SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré v konaní vynaložili Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) a Abanca Corporación Bancaria, SA.

(¹) Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (TasteSense)**(Vec T-109/19) ⁽¹⁾**

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietské konanie – Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie TasteSense – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie MultiSense – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2020/C 209/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Ivanauskas a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Döhler GmbH (Darmstadt, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. novembra 2018 (vec R 1178/2018-2), týkajúcej sa námietkového konania medzi Döhler a Kerry Luxembourg

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Kerry Luxembourg Sàrl je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 139, 15.4.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – CV a i./Komisia**(Vec T-496/19) ⁽¹⁾**

(„Verejná služba – Úradníci – Odmeňovanie – Opravný koeficient – Príspevky na reprezentáciu – Náklady na ubytovanie – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Povinnosť konať s náležitou starostlivosťou – Rovnocennosť kúpnej sily – Rovnosť zaobchádzania“)

(2020/C 209/35)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: CV, CW a CY (v zastúpení: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Mongin a M. Brauhoff, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie implicitného rozhodnutia Komisie, ktorým menovací orgán tejto inštitúcie odmietol uznať žiadosť žalobcov, ktorá smerovala v podstate k dosiahnutiu zvýšenia, prípadne aj spätne, opravného koeficientu použiteľného v mieste výkonu zamestnania, v prejednávanej veci v Paríži

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. CV, CW a CY sú povinní nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. apríla 2020 – CZ a i./ESVČ

(Vec T-497/19) ⁽¹⁾

(„Verejná služba – Úradníci – Odmeňovanie – Opravný koeficient – Paušálny príspevok na reprezentáciu – Náklady na ubytovanie – Povinnosť uviesť odôvodnenie – Povinnosť konať s náležitou starostlivosťou – Rovnocennosť kúpnej sily – Rovnosť zaobchádzania“)

(2020/C 209/36)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: CZ, DB, DC a DD (v zastúpení: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (v zastúpení: S. Marquardt a R. Spac, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie implicitného rozhodnutia ESVČ, ktorým menovací orgán ESVČ a orgán oprávnený na uzatváranie pracovných zmlúv zamietli žiadosti žalobcov v podstate na zvýšenie, prípadne so spätnou platnosťou, opravného koeficientu použiteľného pre miesto ich pridelenia, teda Paríž

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. CZ, DB, DC a DD sú povinní nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. apríla 2020 – Axactor/EUIPO – Axa (AXACTOR)

(Vec T-594/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie – Náietkové konanie – Späťvzatie náietky – Zastavenie konania“)

(2020/C 209/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Axactor SE (Oslo, Nórsko) (v zastúpení: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, solicitors)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Axa SA (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: P. Martini-Berthon, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 28. júna 2019 (vec R 479/2018-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Axa SA a Axactor SE

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Spoločnosti Axactor SE a Axa SA znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné každá nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. apríla 2020 – ArcelorMittal Bremen/Komisia

(Vec T-623/19) (¹)

(„Žaloba na nečinnosť – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót – Zmena vnútroštátnej tabuľky pridelovania v súvislosti s Nemeckom na obdobie od roku 2013 do roku 2020 – Značné zvýšenie kapacity – Zánik predmetu sporu – Zastavenie konania“)

(2020/C 209/38)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ArcelorMittal Bremen GmbH (Brémy, Nemecko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a L. Buschmann, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Becker, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 265 ZFEÚ na určenie, že Komisia neoprávnene opomenula prijať rozhodnutie v súvislosti s celkovým ročným množstvom emisných kvót, ktoré majú byť bezplatne pridelené na účely značného zvýšenia kapacity, pokiaľ ide o podzariadenie žalobkyne s referenčným produktom pre horúci kov, a subsidiárne návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie údajného rozhodnutia Komisie prijatého 19. júla 2019 v súvislosti s výzvou žalobkyne z 1. júla 2019

Výrok

1. Konanie o žalobe sa zastavuje.
2. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu zo 4. mája 2020 – Csordas a i./Komisia**(Vec T-146/20 R)****(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Verejná služba – Voľby do miestnej sekcie výboru zamestnancov Komisie pôsobiacej v Luxemburgu – Riadny priebeh – Kontrolná povinnosť inštitúcie – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Neexistencia fumus boni iuris“)**

(2020/C 209/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Annamaria Csordas (Luxemburg, Luxembursko), Adrian Sorin Cristescu (Luxemburg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luxembursko), Miguel Vicente-Nunez (Luxemburg) (v zastúpení: M.-A. Lucas, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: D. Milanowska, T. Lilamand a T. Bohr, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 270 ZFEÚ a článku 91 ods. 4 Služobného poriadku Európskej únie na jednej strane na odklad výkonu po prvé oznámenia volebnej komisie o výsledkoch volieb do miestnej sekcie výboru zamestnancov Komisie pôsobiacej v Luxemburgu z 26. novembra 2019, po druhé rozhodnutia Komisie o výpočte reprezentatívnosti reprezentatívnych odborových alebo zamestnaneckých organizácií, po tretie poverenia miestnej sekcie výboru zamestnancov Komisie pôsobiacej v Luxemburgu vzniknutej na základe volieb konaných v novembri 2019, po štvrté menovania delegátov do ústredného výboru zamestnancov Komisie zo strany miestnej sekcie výboru zamestnancov Komisie pôsobiacej v Luxemburgu, po piate všetkých rozhodnutí týkajúcich sa pridelenia dodatočných prostriedkov zástupcom zamestnancov Komisie, a na druhej strane na to, aby bola Komisii uložená povinnosť ponechať odstupujúci výbor zamestnancov vo funkcii až do vyhlásenia rozsudku vo veci samej, pričom obmedzí toto poverenie na prebiehajúce veci, a subsidiárne na to, aby bola uložená povinnosť na jednej strane Komisii obmedziť poverenie miestnej sekcie výboru zamestnancov Komisie pôsobiacej v Luxemburgu, ktorá vznikla na základe volieb konaných v novembri 2019, na prebiehajúce veci, a na druhej strane na to, aby bola tejto miestnej sekcii uložená povinnosť menovať do ústredného výboru zamestnancov Komisie zástupcov navrhnutých Union syndicale Luxembourg (Odborový zväz Luxemburg)

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamietá.
2. O trovách konania sa rozhodne v spore vo veci samej.

Žaloba podaná 18. marca 2020 – JP/Komisia**(Vec T-179/20)**

(2020/C 209/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: JP (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie zo 17. júla 2019, na základe ktorého nebol žalobca zaradený do rezervného zoznamu úspešných kandidátov výberového konania EPSO/AD/363/18 – Administrátori (AD7), spolu s rozhodnutím z 10. decembra 2019 o zamietnutí žiadosti žalobcu o preskúmanie,

- uložil žalovanej povinnosť nahradiť vzniknutú škodu a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na údajnom porušení zásady, podľa ktorej členovia výberovej komisie majú spôsobilosť potrebnú na objektívne posúdenie výkonu a profesionálnej kvalifikácie žalobcu počas pohovoru v danom odbore, na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady, podľa ktorej musí byť zloženie výberovej komisie dostatočne stabilné.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom preskúmaní.

Žaloba podaná 20. apríla 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)

(Vec T-210/20)

(2020/C 209/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Square, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Hawkins, solicitor, K. Lüder, a T. Dolde, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis obrazovej ochrannej známky \$ Cash App, v ktorom je vyznačená Európska únia – medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia č. 1 410 819.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5.februára 2020 vo veci R 811/2019-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania vynaložených pred útvaram „operácie“ a odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 72 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných.

Žaloba podaná 20. apríla 2020 – Square/EUIPO (\$ Cash App)**(Vec T-211/20)**

(2020/C 209/42)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Square, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Hawkins, solicitor, K. Lüder a T. Dolde, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis obrazovej ochrannej známky \$ Cash App, v ktorom je vyznačená Európska únia – medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia č. 1 410 839.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. februára 2020 vo veci R 810/2019-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania vynaložených pred útvorom „operácie“ a odvolacím senátom.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 72 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 15. apríla 2020 – JK/Komisia**(Vec T-219/20)**

(2020/C 209/43)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* JK (v zastúpení: N. de Montigny, advokát)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie riaditeľa generálneho riaditeľstva ESVČ pre rozpočet, administratívu, ľudské zdroje a bezpečnosť z 5. júna 2019, ktorým bola zamietnutá žalobcová sťažnosť podaná na základe článku 24 služobného poriadku 5. februára 2019,
- zrušil implicitné rozhodnutie menovacieho orgánu Komisie zamietajúce žalobcovu sťažnosť podanú na základe článku 24 služobného poriadku 5. februára 2019,
- zrušil v rozsahu, v akom toto rozhodnutie nasleduje po implicitnom zamietnutí, rozhodnutie o zamietnutí žalobcovej sťažnosti podanej 4. septembra 2019 a oznámené riaditeľom generálneho riaditeľstva ESVČ pre rozpočet, administratívu, ľudské zdroje a bezpečnosť 6. januára 2020;
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia*Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.*

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 12a Služobného poriadku Európskej únie (ďalej len „služobného poriadku“), nesprávnom právnom posúdení pojmu obťažovanie a najmä jeho posúdenia s ohľadom na vykonanie povinnosti pomoci inštitúcie na základe článku 24 služobného poriadku, a nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil menovací orgán pri zamietnutí sťažnosti pred akýmkoľvek začatím administratívneho vyšetrovania pokiaľ ide o význam dokázania skutočností predložených na podporu sťažnosti.
2. Druhý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení skutočností predložených na podporu žiadosti o pomoc vzhľadom na to, že žalobca uviedol vo svojej sťažnosti dostatok skutočností preukazujúcich reálnosť útokov voči nemu.

Žaloba podaná 23. apríla 2020 – Orion/Komisia**(Vec T-223/20)**

(2020/C 209/44)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Orion Oyj (Espoo, Fínsko) (v zastúpení: C. Schoonderbeek, advokát, J. Mulryne a E. Amos, solicitors)*Žalovaná:* Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej z 13. februára 2020 o udelení povolenia na uvedenie na trh pre generický liek „Dexmedetomidine Accord“,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania a ďalšie výdavky, ktoré v súvislosti s touto vecou vynaložila žalobkyňa.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie, keďže ním bol akceptovaný liek „Precedex“, pre ktorý bolo udelené vnútroštátne povolenie na uvedenie na trh v Českej republike pred jej pristúpením k Európskej únii, ako referenčný liek, je v rozpore s článkom 10 ods. 1 smernice 2001/83/ES ⁽¹⁾ v spojení s jej článkom 10 ods. 2 písm. a), a to z dôvodu, že vnútroštátne povolenie na uvedenie na trh nebolo udelené (alebo aktualizované) v súlade s platnými ustanoveniami Únie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie, keďže v ňom bol prijatý záver, že regulačná ochrana údajov v prípade lieku žalobkyne „Dexdor“ uplynula, a akceptovalo sa, že tento liek (spolu s príslušnými výskumnými údajmi) môže byť použitý ako referenčný liek na podporu žiadosti o udelenie povolenia na uvedenie na trh pre generický výrobok, je v rozpore s článkom 14 ods. 11 nariadenia č. 726/2004 ⁽²⁾ v spojení s článkom 10 ods. 1 a článkom 6 ods. 1 smernice 2001/83, pretože lieky „Precedex“ a „Dexdor“ patria pod to isté globálne povolenie na uvedenie na trh.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje náležité odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Smernica 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 z 31. marca 2004, ktorým sa stanovujú postupy spoločenstva pri povoľovaní liekov na humánne použitie a na veterinárne použitie a pri vykonávaní dozoru nad týmito liekmi a ktorým sa zriaďuje Európska agentúra pre lieky (Ú. v. EÚ L 136, 2004, s. 1; Mim. vyd. 13/034, s. 229).

Žaloba podaná 27. apríla 2020 – PNB Banka/ECB

(Vec T-230/20)

(2020/C 209/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko) (v zastúpení: O. Behrends, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB zo 17. februára 2020, pokiaľ ide o odňatie bankovej licencie spoločnosti AS PNB Banka,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza trinásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že znenie napadnutého rozhodnutia obsahuje nedostatočné a zavádzajúce informácie o konaní.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB neoprávnene použila dvojfázové konanie na účely vydania napadnutého rozhodnutia (zahrňujúce návrh príslušného vnútroštátneho orgánu) podľa článku 14 ods. 5 druhého pododseku nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 ⁽¹⁾ a článku 83 nariadenia (EÚ) č. 468/2014 ⁽²⁾ napriek rekvalifikačnému rozhodnutiu ECB z 1. marca 2019, prostredníctvom ktorého ECB prevzala nad žalobkyňou priamy dohľad.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na údajných procesných vadách pred príslušným vnútroštátnym orgánom, ktorým je Komisia pre finančný a kapitálový trh (KFKT).
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že z procesného hľadiska nebolo možné, aby ECB prijala 17. februára 2020 návrh rozhodnutia o odňatí licencie pochádzajúci z 12. septembra 2019, a to vzhľadom na procesné ustanovenia článku 83 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 468/2014.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je z procesnej a vecnej stránky protiprávne z dôvodu, že ECB fakticky odňala licenciu prostredníctvom predchádzajúcej analýzy „zlyhania alebo pravdepodobného zlyhania“ (FOLTF) z 15. augusta 2019.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne, pretože sa zakladá na protiprávnom zásahu do práva žalobkyne byť zastúpená, v dôsledku čoho boli žalobkyni odňaté všetky jej procesné práva.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne z dôvodu, že vychádza z nedostatočného odôvodnenia.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení práva žalobkyne byť vypočutý.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB nebola oprávnená opierať sa o lotyšské insolvenčné rozhodnutie z 12. septembra 2019, pretože toto rozhodnutie bolo protiprávne a vychádzalo výlučne z nesprávnej analýzy FOLTF, ktorú vykonala ECB.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB sa dopustila pochybenia, keď vychádzala z ďalších dôvodov na vydanie napadnutého rozhodnutia, a to konkrétne z údajných porušení limitov veľkej majetkovej angažovanosti a regulačných kapitálových požiadaviek, ktoré neboli opodstatnené a o ktoré sa KFKT neopierala v návrhu rozhodnutia.
11. Jedenásť žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je z vecného hľadiska protiprávne, pretože žalobkyňa sa od 12. septembra 2019 nachádza pod výlučnou kontrolou KFKT, a teda nepriamo aj ECB.
12. Dvanásť žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie nie je primerané.
13. Trinásť žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie vychádza zo všetkých pochybení, ktoré obsahuje analýza FOLTF.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

⁽²⁾ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 23. apríla 2020 – Price/Rada**(Vec T-231/20)**

(2020/C 209/46)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* David Price (Le Dorat, Francúzsko) (v zastúpení: J. Fouchet, advokát)*Žalovaná:* Rada Európskej únie**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

— prerušil konanie na tomto stupni a položil Súdnemu dvoru Európskej únie v skrátrenom súdnom konaní tieto prejudiciálne otázky:

1. Dochádza vystúpením Spojeného kráľovstva z Európskej únie k zániku európskeho občianstva britských štátnych príslušníkov, ktorí na konci prechodného obdobia vykonávali svoje právo na voľný pohyb a slobodu usadenia sa na území iného členského štátu?
2. V prípade kladnej odpovede majú sa články 2, 3, 10, 12 a 127 dohody o vystúpení v spojení so šiestym odsekom jej preambuly a článkami 18, 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať tak, že povoľujú britským štátnym príslušníkom bez výnimky zachovať si právo na európske občianstvo, ktoré im bolo priznané pred vystúpením ich krajiny z Európskej únie?
3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku nie je dohoda o vystúpení v rozpore s článkami 18, 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie keďže neobsahuje ustanovenie, ktoré by im umožňovalo zachovať si tieto práva bez výnimky?
4. V každom prípade porušuje článok 127 ods. 1 písm. b) dohody o vystúpení články 18, 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ale aj články 39 a 40 Charty základných práv Európskej únie v rozsahu, v akom zbavuje občanov Únie, ktorí vykonávali svoje právo na voľný pohyb a svoju slobodu usadiť sa v Spojenom kráľovstve, práva voliť a byť volený v komunálnych voľbách, a v prípade, že Všeobecný súd a Súdny dvor zdieľajú ten istý výklad týchto článkov ako francúzska Štátna rada, vzťahuje sa toto porušenie na štátnych príslušníkov Spojeného kráľovstva, ktorí vykonávali svoje právo na voľný pohyb a svoju slobodu usadiť sa?

— čiastočne zrušil rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/135 z 30. januára 2020 o uzavretí Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, spoločne s Dohodou o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, v rozsahu v akom dohoda o vystúpení nedovoľuje v plnom rozsahu chrániť právo na zdravie týchto štátnych príslušníkov a tieto akty automaticky a všeobecným spôsobom bez akéhokoľvek posúdenia proporcionality posúdenia proporcionality rozlišujú občanov Únie a štátnych príslušníkov Spojeného kráľovstva od 1. februára 2020, a zrušil tak predovšetkým šiesty odsek preambuly a články 9, 10 a 127 dohody o vystúpení,

— uložil Rade Európskej únie povinnosť nahradiť všetky trovy konania, vrátane výdavkov súvisiacich s advokátom vo výške 5 000 eur.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na neexistencii posúdenia proporcionality odňatia európskeho občianstva niektorým kategóriám britských občanov. Žalobca tvrdí, že ako európskemu občanovi, ktorý vykonával svoju slobodu pohybu v Únii a už viac ako pätnásť rokov sa nezdržoval na britskom území, mu nebolo povolené voliť počas referenda uskutočneného 23. júna 2016 k otázke členstva Spojeného kráľovstva v Európskej únii.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady demokracie, rovnosti zaobchádzania, slobody pohybu, slobody prejavu a riadnej správy vecí verejných.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení právneho poriadku Únie a zásady rovnosti zaobchádzania vlastnej európskeho občianstvu. Žalobca najmä tvrdí, že napadnuté rozhodnutie odporuje právnomu poriadku Únie, ktorý zakotvuje zásadu rovnosti zaobchádzania všetkých občanov, a právnomu poriadku Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery. Žalobca v tejto súvislosti najmä tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vedie k strate jeho práva na trvalý pobyt, ktoré nadobudli po piatich rokoch nepretržitého pobytu v členskom štáte, bez toho, aby stanovoval konkrétne dôsledky tejto straty a najmä bez akéhokoľvek posúdenia proporcionality.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje jeho právo na súkromný a rodinný život v rozsahu, v akom mu odníma európske občianstvo a v dôsledku toho právo na slobodný pobyt na území členského štátu, ktorého nie je štátnym príslušníkom, ale na území ktorého si vybudoval svoj rodinný život.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva britských občanov voliť a byť volený v miestnych a európskych voľbách. Podľa žalobcu článok 127 dohody o vystúpení je v rozpore s článkom 18 ZFEÚ a článkami 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie. Napadnuté rozhodnutie by malo byť teda zrušené v rozsahu, v akom ratifikuje dohodu obsahujúcu ustanovenie, ktoré zakladá diskrimináciu medzi britskými občanmi.
7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na automatickom a všeobecnom rozlišovaní, ktoré robí dohoda o vystúpení medzi občanmi Únie a štátnymi príslušníkmi Spojeného kráľovstva, bez akéhokoľvek posúdenia proporcionality vo vzťahu k súkromnému a rodinnému životu britských občanov od 1. februára 2020. Na podporu tohto žalobného dôvodu žalobca tvrdí, že odňatie európskeho občianstva nemôže byť automatické a všeobecné, že sa malo vykonať posúdenie každého jednotlivého prípadu, a že keďže k takému posúdeniu nedošlo, musí byť napadnuté rozhodnutie zrušené.
8. Ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 35 Charty základných práv, t. j. práva na zdravie. Žalobca sa domnieva, že v dôsledku toho, že dohoda o vystúpení nestanovuje nijaké opatrenie na ochranu jeho práva na zdravie, Spojené kráľovstvo a jej štátni príslušníci strácajú túto podpornú právomoc tým, že týchto občanov vystavuje nebezpečenstvu najmä v období pandémie a zdravotnej krízy.

Žaloba podaná 1. mája 2020 – Ryanair/Komisia

(Vec T-238/20)

(2020/C 209/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ryanair DAC (Swords, Írsko) (v zastúpení: E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie (EÚ) z 11. apríla 2020 týkajúce sa štátnej pomoci SA.56812 ⁽¹⁾ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- Žalobkyňa takisto požiadala, aby jej žaloba bola prejednaná v skrátrenom konaní podľa článku 23a Štatútu Súdneho dvora.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie je v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami ZFEÚ a so všeobecnými zásadami práva Únie v oblasti zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti a voľného pohybu služieb, ktoré boli základom pre liberalizáciu leteckej dopravy v Únii na konci 80. rokov minulého storočia. Liberalizácia trhu leteckej dopravy v Únii umožnila rozvoj skutočne paneurópskych nízko-nákladových leteckých spoločností. Rozhodnutie Komisie opomína úlohu takýchto paneurópskych leteckých spoločností v rámci prepojenosti členských štátov Únie, pretože Švédsko umožňuje, aby bola podpora vyhradená iba pre tie letecké spoločnosti Únie, ktorým Švédsko vydalo európske prevádzkové licencie. Článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ upravuje výnimku zo zákazu štátnej pomoci stanoveného v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, avšak neupravuje výnimku z ostatných pravidiel a zásad podľa ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušila povinnosť zvážiť kladné účinky pomoci a nepriaznivé účinky na trhové podmienky a na zachovanie nenarušenej hospodárskej súťaže (t. j. kritérium vyváženosti“).
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania napriek existencii vážnych problémov, pričom porušila procesné práva žalobkyne.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia v uvedenom rozhodnutí porušila povinnosť uviesť odôvodnenie.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskej komisie (EÚ) z 11. apríla 2020 o štátnej pomoci SA.56812, Švédsko – schéma záruk za úvery v prospech leteckých spoločností na základe dočasného rámca štátnej pomoci pre hospodárstvo v situácii súčasnej epidémie ochorenia COVID-19 (zatiaľ neuverejnené v Ú. v.).

Žaloba podaná 30. apríla 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXXIMLA)

(Vec T-239/20)

(2020/C 209/48)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemecko) (v zastúpení: J.-C. Platte a R. Kaase, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Pfizer Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie RUXXIMLA – prihláška č. 17 865 742.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. februára 2020 vo veci R 1879/2019-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ako aj trovy súvisiace s konaním pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 5. mája 2020 – Stada Arzneimittel/EUIPO – Pfizer (RUXYMLA)

(Vec T-248/20)

(2020/C 209/49)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Nemecko) (v zastúpení: J.-C. Plate a R. Kaase, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Pfizer Inc. (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie RUXYMLA – prihláška č. 17 865 739.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 13. februára 2020 vo veci R 1878/2019-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ako aj trovy súvisiace s konaním pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 7. mája 2020 – González Calvet/SRB

(Vec T-257/20)

(2020/C 209/50)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Ramón González Calvet a Joan González Calvet (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: P. Molina Bosch, advokát)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií SRB/EES/2020/52 zo 17. marca 2020,
- vykonal ocenenie všetkých aktív celej skupiny Banco Popular, a nielen ocenenie aktív materskej spoločnosti oddelene od ocenení aktív jej dcérskych spoločností, ako to urobila Deloitte, keďže so spoločnosťou Banco Santander sa zlúčila celá skupina, nielen materská spoločnosť,
- vykonal ocenenie splácaných úverov na 100 % ich účtovnej hodnoty,
- vykonal ocenenie nesplácaných úverov na 100 % ich účtovnej hodnoty, keďže ich krytie medzi zabezpečením a rezervami sa blížilo 100 %,
- vykonal ocenenie nehnuteľností skupiny Banco Popular na 10 896 miliónov eur, keďže už boli odpočítané príslušné rezervy,
- vykonal ocenenie celkových aktív skupiny Banco Popular na 153 785 miliónov eur na základe tvrdení uvedených v žalobe, čo po odpočítaní 124 420 miliónov eur dlžných podľa spoločnosti Deloitte veriteľom poskytne v prípade likvidácie akcionárom čistú hodnotu vo výške 29 365 miliónov eur,
- určil výšku odškodnenia na 7,00 eura za akciu ako výsledok rozdelenia čiastky 29 365 miliónov eur medzi 4 196 miliónov akcií, ktoré boli v obehú v okamihu riešenia krízy,
- priznal Ramonovi Gonzálezovi Calvetovi odškodnenie vo výške 317 072 eur (tristosedemnástisíc sedemdesiatdva eur) za vyvlastnenie jeho 45 296 akcií a Juanovi Gonzálezovi Calvetovi vo výške 11 977 eur (jedenástisíc deväťsto sedemdesiat sedem eur) za vyvlastnenie jeho 1 711 akcií, ako aj náhradu trov súdneho konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 6. júna 2017 Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) prijala program riešenia krízy Banco Popular, ktorú predala za cenu 1 eura spoločnosti Banco Santander. Dňa 17. marca 2020 Jednotná rada pre riešenie krízových situácií po tom, ako majiteľom dlhopisov a akcií spoločnosti Banco Popular dotknutým jej rozhodnutím priznala právo na vypočutie, určila vo svojom rozhodnutí SRB/EES/2020/52, že uvedeným dotknutým subjektom neprináleží žiadne odškodnenie, pričom vychádzala z posudku týkajúceho sa ocenenia č. 3 vypracovaného spoločnosťou Deloitte.

Žalobcovia v žalobe uvádzajú, že Deloitte je audítorskou spoločnosťou, ktorá v dôsledku takých káuz, ako je Gowex, Bankia, Gescartera a Abengoa, stratila prestíž a v súčasnosti nevykonáva audit žiadnej veľkej španielskej banky.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú nasledujúce tvrdenia:

1. Žalobcovia tvrdia, že ocenenie spoločnosti Deloitte háji záujmy SRB a poškodzuje akcionárov okrem iného preto, že
 - podceňuje odložené daňové pohľadávky, ktoré v plnej výške inkasovala Banco Santander,
 - neberie do úvahy skutočnosť, že krytie nesplácaných úverov medzi zabezpečením a rezervami dosahovalo 100 %,
 - podceňuje portfólio splácaných úverov,
 - nezapočítava všetky aktíva skupiny Banco Popular a oddeľuje aktíva právneho subjektu Banco Popular od aktív jej dcérskych spoločností a spoločností, v ktorých má podiel,
 - neberie do úvahy skutočnosť, že čistá účtovná hodnota nehnuteľných aktív po odpočítaní rezerv predstavovala 10 896 miliónov eur.
2. Dňa 23. mája 2017 zadala SRB spoločnosti Deloitte ocenenie Banco Popular a zároveň jej predsedníčka Elka König v rozhovore pro Bloomberg TV pripustila, že Banco Popular monitorujú. Z toho vyplýva, že k 23. máju 2017 bola SRB už rozhodnutá o riešení krízy Banco Popular, čo 31. mája uniklo do agentúry Reuters a viedlo k vlne výberu vkladov, na základe čoho skolabovala likvidita Banco Popular.
3. Podľa Banco de España (španielska národná banka) zastávala Európska centrálna banka názor, že Banco Popular bola k 13. marcu 2017 solventnou bankou. Banco Popular nikdy nebola v likvidácii, ako tvrdí Deloitte, ale je jasné, že SRB si stanovila za cieľ riešiť krízu Banco Popular s cieľom zachrániť Banco Santander, ktorá je systémovo významnou európskou a svetovou bankou, ktorej straty (ktoré žalobcovia vypočítali na 22 573 miliónov eur v priebehu roku 2017) boli jej akcionárom zatajené prostredníctvom vyvlastnenia a nadobudnutia zlúčením s Banco Popular.

Žaloba podaná 8. mája 2020 – Global Chartered Controller Institute/EUIPO – CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)

(Vec T-266/20)

(2020/C 209/51)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Global Chartered Controller Institute SL (Alicante, Španielsko) (v zastúpení: M. Pomares Caballero a T. Barber Giner, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE – prihláška č. 15 508 161

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 25. februára 2020 vo veci R 235/2019-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zmenil napadnuté rozhodnutie a konštatoval, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky pre použitie relatívneho dôvodu zamietnutia prihlášky podľa článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia o ochrannnej známke Európskej únie,
- subsidiárne zrušil napadnuté rozhodnutie, a
- určil, že EUIPO znáša vlastné trovy konania a zaviazal ho na náhradu trov konania žalobkyne (vrátane trov vzniknutých v konaní pred odvolacím senátom) a tiež zaviazal ďalšieho účastníka konania na náhradu trov konania vzniknutých pred námietkovým oddelením.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 92 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK